

พัฒนาดี ไสละสุด 2554: ผลของหนี้สาธารณะที่มีต่อการบริโภคของภาคเอกชน
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ จันทร์เจริญชัย, Ph.D.
157 หน้า

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ศึกษาเกี่ยวกับหนี้สาธารณะและนโยบายการ
บริหารจัดการการก่อหนี้สาธารณะของประเทศไทย และผลกระทบการก่อหนี้สาธารณะต่อการ
บริโภคภาคเอกชนของประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ.2540–2552 ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถนำไปพัฒนา
ปรับปรุงพร้อมทั้งวางแผนนโยบายหนี้สาธารณะในระยะยาว และเป็นแนวทางการควบคุม
ปริมาณหนี้สาธารณะให้สอดคล้องกับนโยบายเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อมูลที่ใช้ศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลา (Time series) ระหว่างไตรมาสที่ 1
ปี พ.ศ.2540 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ.2552 รวมทั้งสิ้น 52 ไตรมาส ดำเนินการวิเคราะห์ทดสอบ
ความมีเสถียรภาพ (Stationary) ของข้อมูล และทำการประมาณค่าสัมประสิทธิ์แบบจำลองด้วยวิธี
กำลังสองน้อยที่สุด (Two Stage Least Squares : 2SLS) เปรียบเทียบกับวิธี Autoregressive Model
(AR) โดยผลการศึกษา พบว่า แบบจำลอง AR สามารถแก้ปัญหาคอสัมพันธ์ของตัวคลาด
เคลื่อน (Autocorrelation) รวมถึงให้ค่าทดสอบทางสถิติได้ดีขึ้น ได้แก่ ค่า t-Stat , ค่า R-Squared
เป็นต้น

ผลการศึกษาพบว่า การก่อหนี้สาธารณะในประเทศส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน
ประเทศและการบริโภคภาคเอกชนปรับตัวเพิ่มขึ้น แต่ไม่มีผลทำให้การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
เนื่องจากการก่อหนี้สาธารณะอีกด้านหนึ่ง เป็นการนำเอาทรัพยากรของภาคเอกชน มาใช้ในส่วน
ของรัฐบาล ด้านการก่อหนี้สาธารณะต่างประเทศไม่ส่งผลให้อุปสงค์มวลรวมในประเทศเปลี่ยนแปลง
อย่างมีนัยสำคัญ แต่จะส่งผลต่ออัตราดอกเบี้ยในประเทศปรับตัวเพิ่มขึ้น ทำให้การบริโภค
ภาคเอกชนและการลงทุนภาคเอกชนลดลง ดังนั้นเมื่อรัฐบาลได้ก่อหนี้สาธารณะในประเทศและ
ต่างประเทศแล้ว รัฐบาลควรที่จะกำหนดการเบิกจ่ายตามแต่ละโครงการให้รัดกุม และมีประสิทธิ
ภาพมากที่สุด เพื่อให้ผลของหนี้สาธารณะที่ก่อขึ้นส่งผ่านการบริโภคภาคเอกชนได้มากที่สุด
รวมถึงคำนึงถึงผลกระทบที่จะตามมาเมื่อภาระหนี้สาธารณะถึงกำหนดชำระในอนาคต

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก